

по той бік тайн кумирами
царюють срібні павуки —
аж по цей бік сягає павутина

а замість колосків
в пшениці завелися
кокони липкі й пора тривоги

щоніч викльовує
нам пам'ять
янгол мов жорстокий соловей
а попри все —
невтримна одержима ти
блукаєш від дощу до спеки,
лагідні розмови про ніщо й
про все заводячи
із найдрібнішими
мохами лісу.

Збірка « [Уламки дзеркала](#) ».